

Hvis den høitærede Indenrigsminister havde været istand til at fremsføre noget Nytt, hvis han f. Ex. havde været istand til at sætte en Plet paa den Mand's Rygte, hvorom der her er Tale, saa at denne ikke kunde fyldestgjøre Fordringen om et pletfrit Rygte, vilde man naturligvis have sagt, at denne ikke var værdig til at faae Indfødsret, men det er ikke naaet. Den høitærede Minister er der Skytten, og Andragere's Rygte er Skiven; det er ikke nok at sigte, men det gjælder om at ramme og virkelig dokumentere, at det er lykkedes at sætte en Plet paa denne Mand's Rygte. Dette er ikke fket, og derfor er jeg overbevist om, at Udvalget er enigt med mig i at tilraade Thinget at stemme imod Vædringsforslaget. Der er jo nemlig forskellige dels positive og dels negative Betingelser, som skulle opfyldes, for at en Mand kan faae Indfødsret. De positive Betingelser har Vedkommende fyldestgjort fuldstændigt og fyldigere og rigeligere end de fleste andre Personer, der nævnes i Lovforslaget. Der kræves, at han skal have sluttet sig til sit nye Fædreland, og det har han ifølge fremkomne Oplysninger fuldstændigt viist. Han hører for det Første til en Nation, der staar os saa nær, at, dersom Grundtvig's Forslag paa den grundlovgivende Rigsdag var gaaet igjennem, havde denne Mand ikke engang behøvet at søge om Indfødsret. Dertil kommer, at han har været her saa længe, og har været gift med en dansk Kvinde saa længe, at han næste Aar kan holde Sølvbryllup, at han har været Borger og Grundeier i den By, hvor han boer, i nogle og tyve Aar, at han er anbefalet af over et halvt Hundrede troværdige Mænd, hvis Troværdighed er bekræftet af Sognepræsten, Provst Konings. Jeg behøver ikke at gaa nærmere ind derpaa, men dersom den høitærede Minister vilde have fulgt den Forskrift, han selv har givet i Indenrigsministeriets Cirkulære af 23de Juni 1879, maatte han have taget denne Mand med op i Lovforslaget. Den negative Betingelse er, at Vedkommende skal have et pletfrit Rygte; i den Henseende er Udvalget gaaet meget forsigtig tilværks. Jeg kan ikke her komme med Andet, end hvad der foreligger officielt, men man har baade i og udenfor Udvalget underhaanden søgt Oplysning om, hvorvidt der virkelig var nogen Grund for de forskellige Rygter, som ere fremkomne, men man har ikke kunnet finde nogen Grund for nogen af dem, altsaa, det pletfrie Rygte staar fast. Den høitærede Minister fremstillede dernæst forskellige Betæneligheder; jeg skal tage den først, som han fremstillede sidst, fordi det i Virkeligheden er den, hvori jeg er nærmest ved at give ham Ret. Jeg har ved at gjen-

nemlæse den høitærede Ministers Udtalelse ved forrige Behandling fundet, at det egentlig til Syvende og sidst synes, at Hovedgrunden, hvorfor han modsætter sig denne Mand's Optagelse i Lovforslaget, er, hvad han kalder det konstitutionelle, det politiske Hensyn, det, at der til denne Sags 2den Behandling her i Folkethinget er blevet stillet Vædringsforslag om en ny Person's Optagelse. Jeg siger derfor, at jeg skal give den høitærede Minister Ret i, at det vilde være meget uheldigt, om det blev almindeligt under Indfødsretslovforslags Behandling at stille saadanne Vædringsforslag; og jeg tør sige, at jeg ofte har afværget, at der kom saadanne Andragender om Personers Optagelse. Jeg kan godt efter den lange Tid, jeg har arbejdet i Udvalget, skjønne, hvor uheldigt det vilde være, om der kom mange saadanne Andragender, hvilket i høi Grad vilde forsinke Arbejdet, og desuden er det det Naturlige, som ogsaa er anerkjendt, at det er Ministeriet, der samler Oplysningerne, og som lægger Lovforslaget frem for Rigsdagen. Hvis den høitærede Minister vil tænke tilbage paa min tidligere Stilling, vil han erkjende, at dette altid har været mit Standpunkt, saa at han ikke behøver at frygte for, at der, naar dette Vædringsforslag bliver vedtaget, deraf skal følge Aar for Aar stærkere Pres. Da der blev gjort en Undtagelse for nogle Aar siden med Postbud Welander, var Grunden den, at det var en Vælfærdssag for ham; derfor ffete der dengang en Undtagelse. Anden Gang gjaldt Spørgsmaalet en lille Pige, Marie Düring, og da satte jeg mig imod Optagelsen af den Grund, at det ikke kunde anses for en Vælfærdssag for hende, om det kom til at vare et Aar længer, og ved at tale med Barnets Fader havde jeg overbevist mig om, at det for ham var mindre magtpaaliggende, om det skulde vare et Aar længere. Ved at gennemlæse, hvad der dengang blev udtalt i Betænkningen, vil den høitærede Minister vistnok give mig Ret i, at saaledes var min Stilling, og jeg kan forfikkre den høitærede Minister om, at han ikke behøver at befrygte den Følge af dette Vædringsforslags Vedtagelse, at det skulde blive sædvanligt, at der blev stillet saadanne Vædringsforslag. Paa den anden Side har den høitærede Minister ved at forelægge Sagen, ikke som nogle og tredive Lovforslag, men som et enkelt, selv erkjendt, at det konstitutionelle Hensyn, som nu paa een gang kommer frem, ikke hidtil har havt Gyldighed, og der er jo endog af Ministre tidligere stillet lignende Vædringsforslag. Saaledes blev der i Landstinget i Efteraaret 1873 optaget en hel Række Personer, som slet ikke